

Bài Làm Chứng Của Đình Công Thảo

Tin Cậy Và Vâng Lời

Trước Kia Nhiều Khi Tôi Làm Việc Theo Ý Riêng Và Sức Riêng Của Mình

Các bạn mến, đối với những người Tín Đồ chúng ta thì bài thánh ca "Tin cậy vâng lời" rất là quen thuộc phải không các bạn? Nhưng trên thực tế chúng ta có tin cậy và vâng lời Chúa Trời trong mọi sự như ý nghĩa của bài thánh ca đó hay không, nhất là khi ý của Chúa Trời đi ngược lại với những gì chúng ta muốn làm? Điều này thường xảy ra trong cuộc sống của những người Tín Đồ. Đó cũng là câu hỏi mà Chúa Trời đã đặt trong lòng tôi suốt những ngày tháng vừa qua.

Tôi là người biết Chúa Trời từ khi còn nhỏ, vì gia đình bên nội là con cái Chúa Trời và tôi cũng đã chịu phép báp-têm gần mười năm nay. Nhưng chỉ gần một năm nay thôi, tôi mới bắt đầu hiểu lời của Chúa Trời và cảm nhận được tình thương của Ngài. Trước kia hàng tuần tôi đều đi nhà thờ để nghe lời dạy của Chúa Trời, nhưng mục đích mà tôi đi là để có sự bình an qua nhóm thờ phượng, tiệc thánh v.v. Và sự thờ phượng dần dần đã trở thành một thói quen hàng tuần của tôi. Nhưng cảm ơn Chúa Trời, mặc dù lúc đó tôi chưa thật sự kính lịch được Chúa, Ngài cũng ban cho tôi có tấm lòng tìm cầu về sự tốt lành, tôi luôn luôn học hỏi và cố gắng làm theo những điều tốt lành mà Chúa Trời đã răn dạy trong Kinh Thánh. Đối với tôi cố gắng có nghĩa là ráng hết sức và khả năng để làm theo lời Chúa Trời. Nhưng lúc ấy nhiều khi tôi đã vô tình làm nhiều điều theo ý riêng và sức riêng của mình mà không biết! Tôi lại còn rất hãnh diện về đời sống tốt lành của mình khi so sánh với đời sống của những người bạn, và đôi khi với những người Tín Đồ khác nữa, bởi vậy tôi không bao giờ cảm thấy có sự khó khăn trong lòng khi làm hoặc quyết định bất cứ điều gì theo ý riêng của mình.

Sự Bút Rút Trong Lòng Vì Tôi Muốn Làm Đám Cưới Với Kẻ Chẳng Tin

Vào mùa thu năm 1991, sau khi làm bạn với Tâm được ba năm rồi, thì chúng tôi quyết định sẽ làm đám cưới vào tháng 9 năm 1992. Cũng trong thời gian đó, Thánh Linh của Chúa Trời đã làm việc mạnh mẽ trong lòng tôi qua những bài giảng của ông mục sư, cũng như qua tình thương và gương sáng của các anh chị em trong Hội Thánh. Tôi bắt đầu cảm thấy có sự bút rút trong lòng mỗi khi nghe lời của Chúa Trời hay mỗi khi tôi làm hoặc quyết định điều gì không theo ý Chúa. Cùng một lẽ đó, tôi có sự khó khăn về quyết định làm đám cưới, vì Tâm lúc ấy chưa tin vào Chúa Giê-su.

Tin Cậy Và Vâng Lời

Qua lời dạy ở **2 Cô-rinh-tô 6:14**: “chớ mang ách chung với kẻ chẳng tin,” Chúa Trời đã hỏi tôi rằng: “Con có biết là con đang làm những việc trái với ý của ta hay không?” Khi biết mình đang làm trái ý Chúa Trời, lòng tôi rất là bứt rứt, nhưng một mặt khác tôi không biết làm gì hơn vì tôi và Tâm đã thực sự thương nhau, hai bên gia đình cũng đã đồng ý về vấn đề hôn nhân. Trong thâm tâm tôi biết rằng mình đã đặt quan hệ tình cảm hôn nhân và gia đình quan trọng hơn tình yêu của Chúa Trời.

Chúa Trời Giúp Đỡ Gìn Giữ Đức Tin Của Tôi

Điều này làm cho lòng tôi trong thời gian đó rất là đau buồn, không có sự vui mừng. Bởi vậy giữa tôi và Tâm thường có sự cãi lầy, và nhiều lúc tưởng rằng phải chia tay nhau. Nhưng cảm ơn Chúa Trời là Đấng thành tín và thương yêu, mặc dù tôi chưa làm được ý của Ngài, Ngài vẫn kiên nhẫn và không ngừng giúp đỡ tôi khiến tôi thấy tình yêu thương của Ngài thật trọn vẹn. Ngài vẫn yêu thương chúng ta đang khi chúng ta còn là người có tội và không xứng đáng. Chúa Trời đã ban cho tôi một tấm lòng bền vững trong việc đi thờ phượng và cố gắng đón nhận lời dạy của Ngài trong giai đoạn thật là khó khăn.

Quả thật Chúa Trời đã làm những điều đó trong lòng tôi, vì nhiều lúc tôi cũng không hiểu tại sao không rời bỏ Hội Thánh và lời của Chúa Trời luôn như lúc trước tôi thường làm (nếu vui thì đi thờ phượng, nếu không thì bỏ nhóm thờ phượng ngày Chúa Nhật). Nhưng nhờ sự bền vững đó mà Chúa Trời đã thêm sức và giúp đỡ tôi qua sự hướng dẫn của tôi tớ Ngài. Ông bà mục sư khuyên tôi hãy giúp đỡ Tâm để nàng có thể tin vào Chúa Giê-su. Đã nhiều lần tôi cũng từng chia sẻ lời Chúa Trời cho Tâm nhưng đều bị thất bại, vì tôi không hiểu lời của Chúa Trời một cách chính xác, nên thường gây ra những sự không vui cho nàng. Tâm nghĩ rằng tôi không muốn làm đám cưới với nàng nên viện lý do này, lý do nọ!

Qua nhiều lần thất bại, tôi không biết làm gì hơn là cầu nguyện xin Chúa Trời mở lòng và hướng dẫn Tâm đến cùng Ngài trở thành con cái của Ngài. Ông bà mục sư và các anh chị em trong Hội Thánh vì thương yêu tôi và Tâm nên cũng hết lòng cầu nguyện và giao phó mọi sự trong tay của Chúa Trời.

Chúa Trời Vừa Cảnh Cáo Tôi Lại Vừa Cảm Hóa Lòng Của Tâm

Lúc đó thì ngày cưới của tôi và Tâm đã đến gần, hôn lễ đã chuẩn bị xong xuôi, một lần nữa Chúa Trời lại nhắc nhở tôi qua tôi tớ Ngài bằng đoạn Kinh Thánh ở **Ma-thi-ơ 18: 15 – 18**.

Bài Làm Chứng Của Đỉnh Công Thảo

Ma-thi-ơ 18: 15 – 18. Nếu anh em người phạm tội cùng người, thì hãy đi đàm thoại riêng với anh em này và chỉ ra lỗi lầm của anh em; nếu anh em nghe lời, thì người đã tranh thủ được anh em về . 16 Ví bằng anh em không nghe, thì hãy mời một hai người đi cùng người, hầu cho bởi lời làm chứng của hai ba người mà mọi việc được xác định. 17 Nếu anh em không chịu nghe các người ấy, thì hãy cáo với Hội Thánh, lại nếu người này không chịu nghe Hội Thánh, thì hãy coi người như người ngoại và kẻ thù thuế vậy. 18 Quả thật, ta nói cùng các người, hễ điều gì mà các người buộc ràng ở dưới đất thì cũng sẽ buộc ràng ở trên trời, và điều gì mà các người buông tha ở dưới đất thì cũng sẽ được buông tha ở trên trời.

Đây là lời khuyên và cũng là lời cảnh cáo cuối cùng mà Chúa Trời muốn nhắc nhở tôi. Chúa Trời cho tôi thấy hậu quả của người Tín Đồ không vâng lời Ngài thì sẽ như thế nào. Lần này tôi cảm thấy sự khó khăn quá lớn. Tôi phải lựa chọn, một là vâng lời Chúa Trời, hai là cãi lời Ngài mà tiến tới hôn nhân với Tâm trong khi nàng chưa hoàn toàn giao phó cuộc đời cho Chúa. Một bên là Tâm và gia đình, một bên là Chúa Trời, tôi không biết phải làm sao cho trọn, nhiều lúc tôi nghĩ rằng nếu biết trước mình sẽ gặp những khó khăn như vậy thì chắc tôi đã không tiến sâu hơn trong quan hệ tình cảm với Tâm.

Đứng trước hoàn cảnh khó khăn đó, tôi chỉ biết cầu xin Chúa Trời và dâng hết mọi việc trong tay của Ngài, xin Ngài hướng dẫn Tâm đến cùng Ngài trước khi tôi và nàng kết hợp thành vợ chồng. Tôi không dám chia sẻ sự khó khăn này với Tâm vì sợ đem nhiều áp lực cho nàng, và điều này cũng có thể làm cản trở nàng tiếp nhận lời của Chúa Trời. Quả thật chỉ trong một thời gian ngắn, Chúa Trời đã nhận lời cầu nguyện của tôi và gia đình Hội Thánh. Chúa Trời đã thay đổi tâm tình của tôi mềm mại hơn khi chia sẻ lời Chúa cho Tâm. Đồng thời Chúa Trời cũng cho tôi và Tâm có cơ hội tham dự những buổi họp mặt hàng tuần tại nhà của anh Sơn chị Tuệ với ông bà mục sư, anh Hiền chị Thúy và anh Lạng. Chúng tôi cùng nhau học hỏi và chia sẻ những kinh nghiệm về đời sống vợ chồng và thảo luận ý nghĩa của hôn nhân ở trong Chúa Giê-su. Nhờ đó mà Tâm có thể hiểu lời Chúa Trời một cách tận tường và đón nhận lời Ngài một cách dễ dàng hơn. Chúa Trời cũng tạo cơ hội thuận tiện cho Tâm tiếp xúc với ông bà mục sư để ông bà có thể đem lời của Chúa đến với nàng một cách rõ ràng chính xác hơn.

Ngày 15 tháng 7 Chúa Trời đã làm một việc kỳ diệu cho tôi! Qua những lời chia sẻ của ông bà mục sư, và đặc biệt là qua đoạn Kinh Thánh ở **Ma-thi-ơ 18: 15 – 18** mà Chúa Trời đã dùng để cảnh cáo tôi, một lần nữa Ngài lại dùng đoạn Kinh Thánh này để cảm hóa lòng của Tâm. Tâm nhìn thấy được tình yêu thương của tôi đối với nàng, và nàng tin vào Chúa Giê-su là Đấng đã chết vì tội lỗi của nàng. Sau đó Tâm quyết định giao phó cuộc đời của mình vào trong tay của Chúa Trời và chịu phép rửa-tẩy vào ngày 28 tháng 7.

Tin Cậy Và Vâng Lời

Về những điều mà tôi vừa chia sẻ cùng các bạn, một lần nữa tôi chỉ biết cảm tạ Chúa Trời là Đấng đã yêu thương tôi, mặc dù tôi không xứng đáng! Có một điều tôi kinh lịch được là bởi đức tin của tôi và của gia đình Hội Thánh và tôi tớ của Ngài mà Chúa Trời đã giải cứu tôi và Tâm. Ngài nhìn thấy được sự khó khăn của tôi và sự hết lòng cầu nguyện cho tôi và Tâm của những anh chị em trong Hội Thánh. Quả thật Chúa Trời đã ban phước cho tôi và Tâm và những anh chị em đó như lời của Ngài được chép trong **Ma-thi-ơ 5:4**: “Phước cho những kẻ than khóc vì sẽ được yên ủi!”

Đặt Niềm Tin Vào Chúa Trời Và Giao Phó Mọi Sự Trong Tay Của Ngài

Và cũng là qua những kinh lịch đó Chúa Trời đã cho tôi hiểu được lý do tại sao mà tôi thấy khó mà vâng phục Ngài, mặc dù tin cậy và vâng lời là những điều mà chúng ta đã hiểu biết từ lâu rồi. Từ lúc còn bé chúng ta vâng lời cha mẹ, ở trường thì vâng lời thầy cô, làm việc trong xã hội thì tin cậy những người có nhiều kinh nghiệm hơn mình v.v. Nhưng có bao giờ các bạn hỏi tại sao mình lại làm được những điều đó không? Có lẽ vì chúng ta thương yêu cha mẹ, kính sợ thầy cô và tin tưởng những người có nhiều kinh nghiệm hơn mình. Mà tại sao đối với lời của Đức Chúa Trời thì chúng ta lại xem thường và không vâng theo? Quả thật tại vì lời của Chúa Trời thì trái ngược với ý nghĩ của chúng ta nên rất là khó mà vâng theo. Chỉ khi nào chúng ta kinh lịch được tình yêu thương của Chúa Trời đối với chúng ta, chúng ta có lòng kính sợ Đức Chúa Trời và thật sự tin cậy vào Ngài thì chúng ta mới có thể vâng phục Ngài một cách trọn vẹn.

Các bạn có bao giờ ngẫm nghĩ rằng giữa ý của Đức Chúa Trời và ý của con người, cho dù là ý của gia đình hay ý của cả cha mẹ, ý nào đáng tin cậy hơn? Nếu các bạn là người Tín Đồ từng kinh lịch được Chúa Trời thì câu trả lời rất là dễ dàng: Ý của Đức Chúa Trời là trọn vẹn vì không thay đổi theo thời gian và không gian, còn ý của con người thì thường thay đổi tùy theo hoàn cảnh, tùy theo cảm xúc vui, buồn giận. v.v.

Nói tóm lại “tin cậy và vâng lời” là điều mà tôi muốn chia sẻ cùng các bạn. Tôi mong rằng bài chia sẻ này sẽ đem đến nhiều sự khuyến khích cho các bạn. Khi các bạn đặt niềm tin vào Chúa Trời và sẵn sàng giao phó mọi sự trong tay của Ngài thì các bạn cũng sẽ kinh lịch được quyền năng của Đức Chúa Trời như tôi và Tâm đã kinh lịch trong thời gian qua.